

XXVII МЕЖДУ-
НАРОДЕН ФЕСТИ-
ВАЛ „МАРТЕНСКИ
МУЗИКАЛНИ ДНИ“

ДУО КОДАМА — ПРИЯТЕЛИ НА БЪЛГАРИЯ

Свързвам изявата на дуо Кодاما с целенасочената приятелска културна политика между България и Япония. В тяхната концертна дейност обаче не става въпрос само за високо равнище на определен тип музициране, а и за дълбок, превъзрал се в постоянен интерес към съвременното българско звуково пространство. Контактите им с наши композитори са така не посредствени, че дори стимулират създаването на нови писни. Резултат на такъв стимул е например „Сонет за дружбата“, написан от Ст. Икономов през 1979 г. Това, че българските произведения са желан обект на тяхната интерпретация, доказва и предишното им участие на Мартенските музикални дни (1984 година) с изцяло българска програма, представена в партньорство с най-именитото на ше дуо Джулия и Константин Ганени.

На 20 март т. г. дуо Кодاما отново се представи пред фестивалната публика. Близо час и половина велико

лепните инструменталисти държаха в радостно напрежение препълнената зала на Дома на културата. И отново български творби — трите писни на Николай Кауфман „Гражданската“, „Родопската“ и „Малко хорце“ прозвучаха с добър усет за фолклорната ни интонация, разгърната в широки лирико-епични пластове или пък в специфични ритмични ядра. За мен бе изненада толкова бързото запознаване със съвсем новото произведение на младия Цветан Добрев. Неговата „Малка морска история“ чухме на прегледа на младите композитори през ноември 1986 г. в София, и ето, че пиесата вече има „зелена улица“ за международните сцени. „Историята“ е разказана със средствата на съвременната техника, но нейната импресионистична за музикалното възприятие основа се оказва твърде благоприятна за разкриване на разнообразни нюанси в динамическото напрежение, в диференциране на диалога между двете партии, в извли

чане на тембри и цвят. И би сът беше български. От няколкото миниатюри на Николай Стойков се откроява с характеристичната си детска образност „Жаба-квак“, „Герест пельо“ и други.

Универсалните си интереси дуо Кодاما защити с двама до-мажорни марша оп. 121 от Шуберт (да не забравяме, че са повече от сто творбите на гениалния романтик, предназначени за четири ръце). Тук напълно се изявява познатият „висок“ емоционален темперамент на изпълнителите, синхронизиран във възможната степен на всички контрастни състояния. И, разбира се, Рахманинов — казвам „разбира се“, защото погледът към света като към романтична картина е нещо характерно за стила на Кодاما. Подбраните Трета и Четвърта от Шест писни за четири ръце оп. 11 — Руска песен и Валс, бяха приближени с изяснение и разбиране към руската чувствителност и жагровата си природа.

Две японски произведения съставиха поздравителния акцент на програмата — на Танака „Традиционната японска кула“ № 4 и на Макамура „Дуо Кодاما 1986“. Докато към първото произведение солистите подхождаха с психологическа вгълбеност, то в отношението си към второто те представиха собствения си жизнен и творчески портрет. Японската авторка извежда този портрет с усет към импулсивността на техните изпълнения, с афинитета им към широк звуков диапазон, блясък и камбанна звънливост.

Танцът със саби из балета „Гаяне“ на Хачатурян бе догичен емоционален връх на концерта. Именно в тази така популярна творба дуо Кодاما разкри най-пълно виртуозното си отношение към музикалната материя и дока за отново неизчерпаемите комуникативни възможности на своето изкуство.

Валентина ДИЧЕВА